

LBRIS

We know
books

edward lear

rime fără noimă

antologie
și traducere de
constantin abăluță și ștefan stoenescu

cu o prefață de
ștefan stoenescu
și o postfață de
constantin abăluță

EDITURA CARTEX

CUPRINS

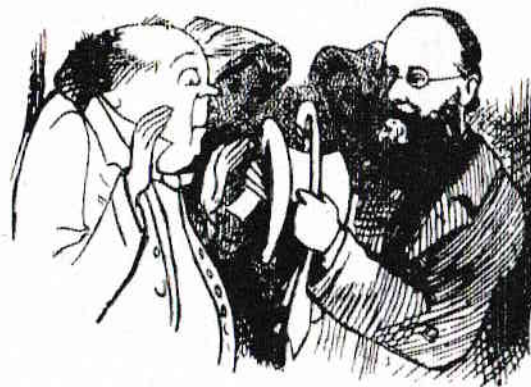
O fereastră deschisă spre lumea lui Edward Lear: MINIMALUL UNIVERSAL - de Ștefan Stoenescu	7
În loc de prefață	29
RIME ȘI IMAGINI FĂRĂ NOIMĂ	31
RIME FĂRĂ NOIMĂ	33
DOUĂZECI ȘI CINCI DE IMAGINI FĂRĂ NOIMĂ	136
CÂNTECE ȘI POVEȘTI FĂRĂ NOIMĂ	151
CÂNTECE FĂRĂ NOIMĂ	153
Bufnița și Pisicuța	153
Rața și Cangurul	156
Daddy Labe-lungi și Floppy Muscoiul	159
Talbalmeșii	163
Spărgătorul de nuci și cleștele de zahăr	167
Plăcintă de aba	170
Dl. și dna. Cipi Vrabie	173
Lopățica, Mătura, Cleștele și-un Vătraș	177
Masa și Scaunul	180
Dangătul ou nasul luminos	183
Cei doi bătrâni burlaci	187
Corul pelicanilor	189

Balada lui Yonghy-Bonghy-Bo	192
Tuloiul care n-are degete la picioare	197
Veșmintele noi	200
Dl. și dna. Discobolos – prima parte	202
Dl. și dna. Discobolos – partea a doua	204
Pălăria lui Quehârr-Quemârr	207
Akond din Skar	210
Incidente din viața unchiului meu Quatorze	214
POVEȘTI FĂRĂ NOIMĂ	217
Povestea celor patru copilași care-au înconjurat pământul	217
Povestea celor șapte familii de pe lacul Pipple-Popple	234
BOTANICĂ, ARTĂ CULINARĂ, ALFABETE FĂRĂ NOIMĂ ȘI BLAZONUL HERALDIC AL PISICII FOSS	253
BOTANICĂ FĂRĂ NOIMĂ	255
ARTĂ CULINARĂ FĂRĂ NOIMĂ	266
ALFABETE FĂRĂ NOIMĂ	270
Alfabet	296
BLAZONUL HERALDIC AL PISICII FOSS	301
 <i>POSTFAȚĂ</i>	
<i>sau Cele douăzeci și patru de apariții ale lui Edward Lear pe cadranul solar al observatorului Palomir – de Constantin Abăluță</i>	
	305

COLOFON

Această ediție s-a tipărit de către Editura CARTEX în primul trimestru al anului 2024 într-un tiraj de 500 de exemplare. Separat de acest tiraj, sub titlul de Edward Lear *Rime fără noimă. 109 limerick-uri*, s-a imprimat și o plachetă, în 50 de exemplare color, reproducând ediția *A Book of Nonsense* by Edward Lear from the tenth London edition with many new pictures and verses, James Miller Publisher, New York, 1885. Plachetele au fost numerotate de la 1 la 50, cele de la 1 la 20 fiind rezervate celor doi autori ai traducerii, Constantin Abăluță și Ștefan Stoenescu, celelalte revenind editorului, pentru promovarea volumului în mediile culturale, cu statut de gratuitate.

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

„**P**lăcut e să-l cunoști pe Dl. Lear“
Ce-a scris atât de multe baliverne!
Trăsnit de-l cred vreunii nu mă mir,
Câțiva îi poartă simpatii eterne.

Concret e gândul lui și dificil,
Iar nasul, zău, impunător de mare.
Urât i-e chipul, însă nu umil,
Perucă – barba. Și apoi mai are

Urechi, doi ochi și zece dește fix
La mâini – pe cele mari de le mai pui;
Cândva, în coruri nu era un x,
Acum a amuțit pe limba lui.

Stă-ntr-un salon frumos cu sute de
Volume pe pereți și Marsala
Întruna sugă însă grizat vre-
Odată nu l-a-ntâlnit cineva.

Amici, mireni și clerici are și
Pisicii el i-a zis Mătușa Foss;
La țanc, o sferă trupu-i înghiți,
La pălărie boru-l poartă-n jos.

Când umblă într-un trench-coat alb, copii
Se țin de dânsul scai și țipă: „Vez’,
În strai de noapte, doamne, iar ieși
Zănaticul acela de englez!”

La malul mării plânge făr’ de vină,
În munți de-asemeni plânge de se-omoară
Și cumpără pateuri, lanolină
Și raci de ciocolată de la moară.

Citește (nu vorbește!) spaniola
Și nu suportă berea de Cașmir:
Cât zilele nu-i părăsesc cupola,
Plăcut e să-l cunoști pe Dl. Lear.

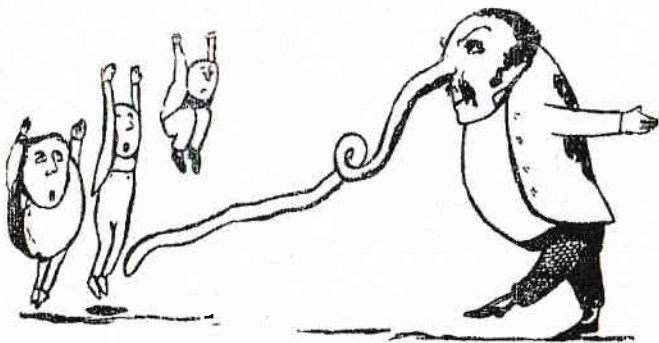
RIME ȘI IMAGINI FĂRĂ NOIMĂ

RIME
FĂRĂ
NOIMĂ

Un bătrân avea o barbă;
Spuse: „Veni ziua oarbă! –
Două buhe și-o găină,
Trei scatii și-un cuc, deplină
Cuibăreală-ntr-a mea barbă!”

Era o domnișoară în Dakar;
Șireturile-i se desfăceau rar.
Deci își cumpără saboți
Și căței tărcăți - cu toți
Ea se plimba adesea prin Dakar.

Un bătrân avea un nas
Și spunea: „Te înșeli cras
De-ți închipui că-i prea
Lung nasul meu!”, spunea
Strașnicul ins cu nas.

Pe-un deal era un bătrânel
Ce rareori se-oprea nițel;
Căci fugea din deal în vale
În rochia bunicii sale
Gătît, ciudatul bătrânel.

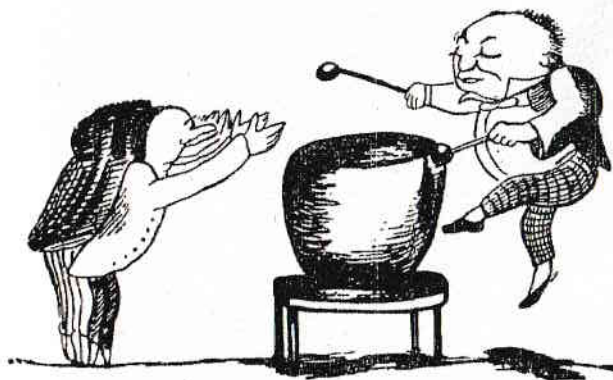
Unei fete chiar pe pălărie
Păsări începuseră să-i vie
Descusând-o rău, dar ea: „Nu-i bai!
Păsările toate în alai
Să ia loc pe a mea pălărie!”

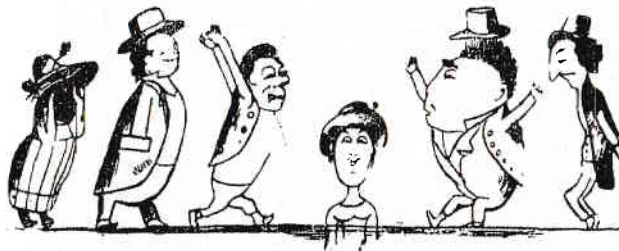
Era o domnișoară în Maroc —
Bunica-i tot spunea: „Te bag în foc!”
Dar ea prinse o pisică:
„Arde-o pe dânsa, bunică,
Bătrână țicnită din Maroc!”

Era un oarecare-n Baleare
De-o negliobie fără de hotare.
Sta morfolind pe scară
Câte-un măr, câte-o pară,
Imprudentul oarecare din Baleare.

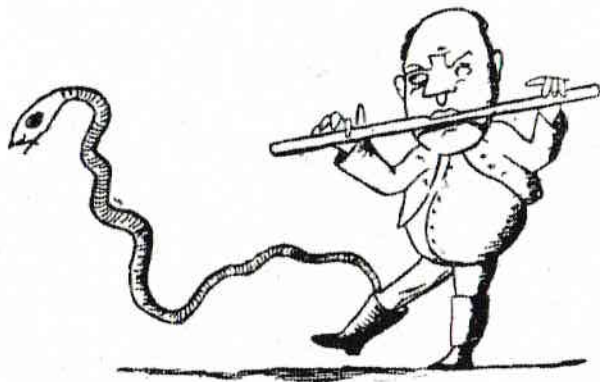
Un bătrânel avea un gong
Și-l bătea zilnic à la long.
Îi strigau: „Pe legea mea,
Ești un pisălog sadea!”
Îl sfârmară deci pe cel cu gong.

Era o bătrânică în Maienza
Ce-și compunea teribil reverența,
Rotindu-se până când
S-a scufundat în pământ
Întristându-i pe toți în Maienza.

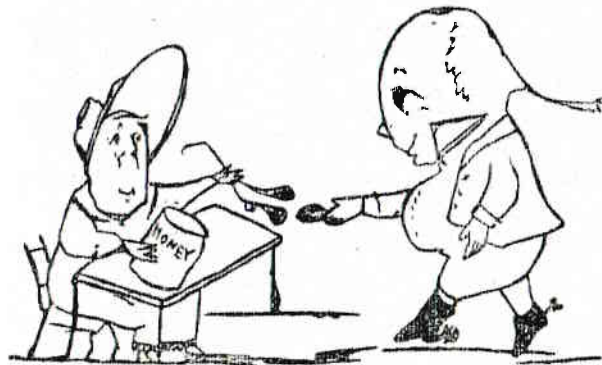
Un moș în pom în zi senina
Era săcâit de-o albină.
De-l întrebai: „Bâzâie?”
Răspundea: „Da, bâzâie!”
E-o adevărată brută de albină!”

Era un bătrân c-un fluier;
Un șarpe i-a intrat cu șuier
În cizmă, dar noapte și zi
El cântă - șarpele fugi
Evitându-l pe-acel om cu fluier.

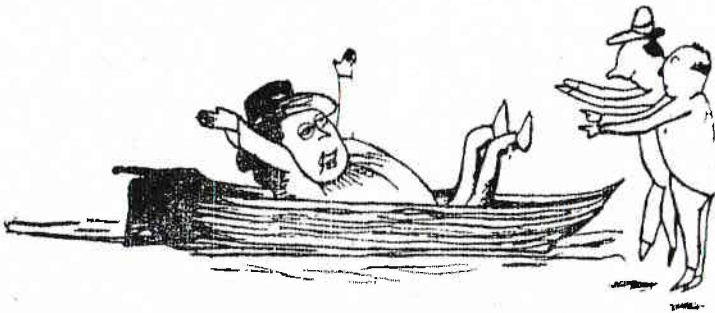
Era o domnișoară cu-o bărbie
Ca vârful unui ac de gămălie.
Și-o duse deci la ascuțit
Și pe o harfă-n asfințit
Cântă mai multe arii din bărbie.

Era un bătrânel din Kilkenny
Ce gologanii toți și-i cheltui
Pe ceapă și miere și
N-avea bani în nici o zi
Nestatornicul bătrân din Kilkenny.

Era un ins în vârstă din Bali
Tot mai zglobiu în fiecare zi,
Dansa jocuri marinărești
Și mânca alune turcești
Vioiul ins în vârstă din Bali.

Un bătrân sta într-o barcă,
„Plutesc! Plutesc!” spunea, doar că
Ei când i-au zis: „Ioc!”,
Leșină pe loc
Nefericitul din barcă.

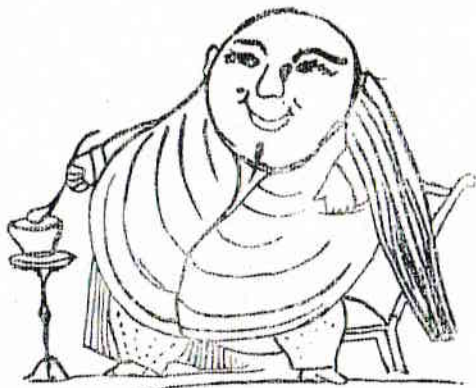
Era o domnișoară-n Filipine
Cu idei excesiv de marine.
Ea se urcă-ntr-un stejar
Marea s-o scruteze, dar
Nu plecă nicicând din Filipine.

Un bătrân tot călărea prin Madagascar
Pe-un asin culoarea spumii, dar
Urechile-atât de lungi
Îl îngroziră și-atunci
Îl ucise pe bătrânul din Madagascar.

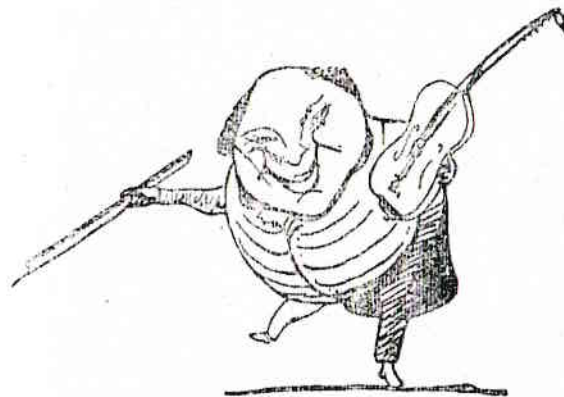
Avea o bătrână doamnă-n Selle
Capul mult năclăit de măgele.
Pe un taburet ea sta
Și mânca de zor peltea,
Ceea ce-i pria doamnei din Selle.

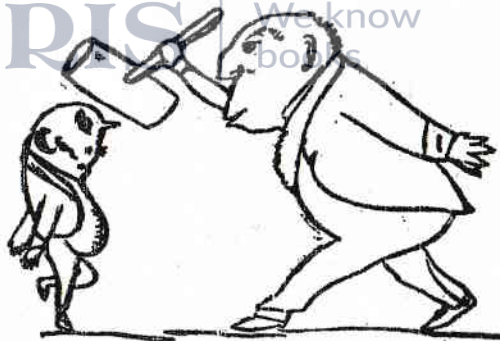
Era un individ în Lethe
Ce bea când nu îi era sete.
I-au spus: „Ai să te-ngrași!”
Le răspunse: „Ei așa!”
Sferoidalul ins din Lethe.

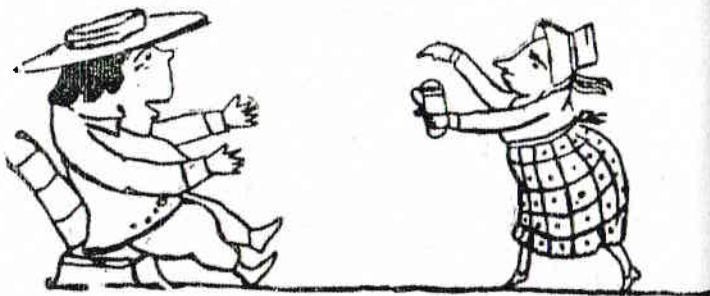
Era o tânără persoană-n Creta
Ce-și completa zi de zi silueta,
Își puse-un sac, preabine,
Cu negre buline,
Umbelifera persoană din Creta.

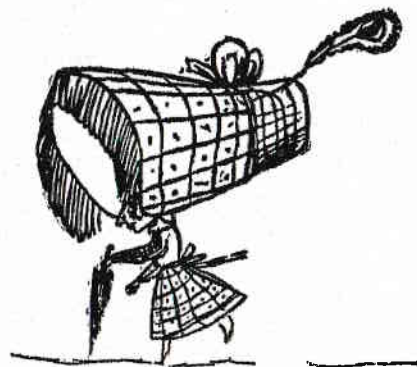
Era un bătrân din Arhipelag
Cu fața zâmbet fără prag.
El cânta „dum did dipcă”
Și scârția la scripcă,
Amabilul domn din Arhipelag.

Era un bătrânel din Assuan
Ce devenea mereu mai grosolan,
Până când cu un baros
I-au turtit pliscul fălos,
Zdrobindu-l pe-acel ins din Assuan.

Era un bătrân în Madere
Ce veșnic striga după bere.
Dar i-au dat-o fierbinte
Într-o halbă cât un dinte,
Scârbindu-l pe cel din Madere.

Era o tânără fată în Raj
Ce-și luă o pălărie de voiaj,
Dar mărimea și culoarea ei
I-au luat ochii cu atât temeii
Că în curând ea se întoarse-n Raj.

Fost-a un bătrânel ce-și puse-n gând
C-aproape-nchisă ușa: era când
Mari șobolani cenușii
I-au ros haine, pălării,
Cât el zadarnicul sta somnolând.